

[Arbejdsministeren.]

og derfor skal jeg ikke gå ind på alle de spørgsmål, som er rejst her, dem kan vi komme tilbage til i udvalget; men jeg vil dog gerne knytte enkelte bemærkninger til nogle af de ting, der har været fremført.

Jeg er enig med hr. Anker Jørgensen i, at selv om der er sket væsentlige forbedringer, er det stadig sådan, at understøttelsessatserne reguleres med en vis forsinkelse, og det er vel spørgsmål, som man arbejder med i det udvalg, som har til opgave at gennemføre en egentlig revision af arbejdsløshedslovgivningen. Jeg har for nylig fået en ny anmodning om at søge dette arbejde fremskyndet, og jeg har allerede talt med udvalgets formand herom.

Hr. Peter Larsen og flere andre har været inde på, om det er rimeligt at sidestille forsørgere og ikke-forsørgere. Det er allerede antydnet, at der jo ikke er tale om en fuld ligestilling, fordi understøttelsessatserne i sig selv er forskellige for forsørgere og ikke-forsørgere. Man kan vel ikke gøre det op, som hr. Peter Larsen gjorde, og sige, at ikke-forsørgerne, altså de unge, har sikkerhed for at få en højere løn efter at have gennemgået en sådan uddannelse. Det vil i mange tilfælde blive resultatet, lykkeligvis. Jeg mener simpelt hen, man må gøre det op på den måde, at skal vi klare de krav, som den stærke tekniske udvikling stiller til os, må vi under en eller anden form sikre, at en væsentlig større del af de unge går ind i denne uddannelse, end vi har oplevet indtil nu under de gældende vilkår. Det er for mig det helt afgørende her.

Det er også rigtigt, at det dels er de unge, det drejer sig om, og dels kvinderne, både de unge og de lidt ældre kvinder. Jeg tror, at hr. Peter Larsen har ret i, at der endnu ikke er oprettet tilstrækkeligt med kursus for kvinderne. Det er noget, vi har arbejdet med både i arbejdsministeriet og i uddannelsesrådet, hvor man har taget dette spørgsmål op over for de organisationer, som må føle en særlig interesse og en særlig forpligtelse på dette felt. Jeg tror, at vi med de ændringer, der sker her, får nye muligheder både for at sikre en øget tilgang til arbejdsstyrken og for at sikre nye muligheder for de kvinder, som i øjeblikket beskæftiges som ikke-faglærte i erhvervslivet.

Hr. Svend Haugaard fremhævede det ønskelige i at sikre et bedre oplysningsarbejde for øget tilslutning. Jeg tror ikke, jeg har holdt én tale, siden vi diskuterede dette problem sidst, uden at jeg har været inde på vigtigheden af dette. Også på anden måde er der både gennem fjernsyn, gennem radio, gennem propagandaarbejde for de instanser, som har med disse ting at gøre, spredt kendskab til disse forhold, men jeg er da helt enig i, at man kan sikkert gøre en hel del endnu, og det vil jeg meget gerne medvirke til.

Så er der spørgsmålet om lærlingenes forhold heroverfor. Jeg mener ikke, de ting kan helt sidestilles. Der kan være tale om et problem for dem, der er udlært for 5 år, for 10 år eller for 15 år siden, og det er baggrunden for det initiativ, som blev taget sidste år, hvor vi sikrede en bevilling til efteruddannelse af dem, som for nogle år siden har gennemgået en lærlingeuddannelse. For de lærlinge, som bliver uddannet i den aktuelle situation, er loven så rummelig og elastisk, at man har mulighed for hen ad vejen at føre uddannelsesreglerne à jour med den udvikling, der sker på arbejdsmarkedet. Når der kommer ny teknik, nye materialer og nye metoder, som skal bringes i anvendelse inden for erhvervslivet, ændrer man automatisk hen ad vejen uddannelsesreglerne i takt med denne udvikling.

Jeg tror ikke, man skal forestille sig, at man hverken helt eller delvis kan erstatte lærlingeuddannelsen med den uddannelse, der er tale om her, men lykkeligvis er det sådan, at mange tusinder af ikke-faglærte har fået bedre vilkår dels i kraft af denne uddannelse og dels i kraft af den tekniske udvikling, som i særlig grad har sat ind på områder, hvor man har været i stand til at anvende den ikke-faglærte arbejdskraft efter denne uddannelse.

Man har rejst spørgsmålet om forsørgerbegrebet, og hr. Chr. Madsen sagde, det burde slettes af arbejdsløshedsforsikringen. Også her vil jeg sige, at det er et af de vigtige spørgsmål, som man arbejder med forskellige steder, bl. a. i forbindelse med arbejdsløshedsforsikringen i det udvalg, jeg allerede har nævnt, og også kvindekommisionen er meget interesseret i problemerne om selve forsørgerbegrebet.